

Adalet, Kalkınma ve Kadın

Koray Çalışkan

koray.caliskan@boun.edu.tr

En kötü 8 Martı yaşadık. Kadın bedeni Türk siyasetinin en ateşli coğrafyalarından biri oldu. Başörtüsü tartışmaları, feministlerin kırılğan birlikteliklerini bir bir parçalarken, Kemalist ve yeni-İslamcı muhafazakârlar, birbirlerine karşı besledikleri onca husumete rağmen, beraber bir şey başardılar: Aralarda durup kadın yaklaşımıyla kadın siyaseti örgütlemeye çalışanları iyice yalnızlığa ittiler.

Türbanın Altında Ne Var?

İşsizlik var. AKP'nin, Özal dönemini sosyal demokrat zannettirecek kadar radikal bir inançla örgütlediği neo-Liberalizm, kitlesel bir yoksulluk yaratıyor. Gittikçe marjinalleşen kitleler, bir taraftan milyon dolarlık evlerde yaşayan ve peşine takıldıkları ılımlı Müslüman seçkinlerin konforunu izlerken, diğer taraftan aralarında açılan gelir adaletsizliği uçurumunu izliyorlar. AKP kör değil. Bu gerilimin siyasi sonu olduğunu biliyor. Bunu iki meseleyle kontrol altında tutuyor.

Öncelikle seçim dönemlerinde yoksula zekâtçı devlet mantığıyla yaklaşır, ağzına bir parmak bal çalıyor. Ama bu da yetmez. İkinci yol, politik iktisadi marjinalleşmenin etkisini azaltmak için sembolik bir merkezileştirme taktiğine dayanıyor. Türban üzerinden örgütlediği bir sembolik mobilizasyonla, seçkin olsun madun olsun AKP tavanı ve tabanını birbirine bağlıyor. Türbanın altında bu var. Kadın bedeni üzerinden harekete geçirilen bir siyasetle AKP kurduğu sınıfsal bloğu tamir ediyor. Kemalist muhafazakârlar da bu çarkı AKP için döndürüyor.

Saygısız, Adaletsiz

Cumhuriyet tarihinin kadına karşı en saygısız ve en adaletsiz hükümetiyle karşı karşıyayız. Saygısız çünkü kadını çocuk makinesi olarak görüyor. Erdoğan bu konuda çok net: "3 tane yapın" diyor, "nüfusumuz gençleşsin." Rahmi KOBİ zanneden, kadını genç emekçi tezgâhı olarak gören bu zihniyet, 8 Mart'ı kadına hakaret fırsatı olarak kullanıyor.

Adaletsiz çünkü erkekleri kadınlara karşı güçlendirirken, kadını eve göz kulak olan tabi bir mahlûk olarak görüyor ve yaratıyor. Radikal'den Ahmet Kıvanç istatistikleri geçen Cumartesi gayet iyi özetledi. Son 17 yıl içinde iş bulan her 100 erkeğe karşı, 157 kadın işini kaybetti. Son yirmi senede işgücüne katılmayan kadınların sayısı iki katına çıktı. Eğer bu farklar zencilerle beyazlar arasında olsa, rahatça ırkçılık deriz. Milyonlarca kadının kayıt-dışı sektörde ve onların on katı kadının evde ücretsiz ve sigortasız çalışmasına ne diyoruz? Kadın değil de bu ücretsiz işçiler zenci olsaydı, buna ne derdik?

Kısmi Köle Toplumu

Uyanalım artık, kısmi bir köle toplumunda yaşıyoruz. Aile ideolojisiyle meşrulaştırdığımız, adalet ve kalkınma kışkacıyla daha da işlerlik kazandırdığımız, Kemalist ya da yeni-İslamcı muhafazakârlıklarla peydahladığımız bir kısmi-kölelik rejimi. Doğru dürüst işleyen kapitalizmden bile beter bir durum. Biz kalkmış türban tartışıyoruz.